

bogabojaſnoscji dla ſa Božeju wolu a ſe ſcjerpnoscju ſcherpiſcho, jo jadna kſcheczijanjska kſchiza. „Pſcheto, to jo gnada, gaž necht wědobnoscji dla pſched Bogom, tužyžu pſcheniaſo a kſhiwdu pſchescherpi” (1. Petr. 2, 19). Warnuiſcho ſe pał, aby wŷ ſami ſebe žednu kſchizu nепſchipoložyli; gaž pał Bog wam ju pſchipoſczelo, ga nehubegajſcho pſched nieju! byježo iwele węzy gotowe, lubej tu gramotu, to ſanizowanje a pſchegoňowanje togo ſwēta pſcheniaſež, niežli Jeſuſa, waſchu wēru a bogabojaſnoscj ſapřesch. Poſnaiſcho Jeſuſa pſched tými złowekami, won zo waſ ſa to tež poſnaſch pſched ſiwojim něbjaskim Woſchzom (Matth. 10, 32). Nieſežo tu kſchizu ſe ſcjerpnoscju, a pſchoſcjo Boga węzej wo ſcjerpnoscj, niežli wo humoženie wot teje kſchize; pſcheto ta kſchiza jo wam hužytna, wona jo gorka wožizka, kotaraz pał to ſtrowe teje dufche hugba. Bog wam tež něbužo węzej pſchipoložyſch, niežli wŷ nieſež možoſcho, won jo werny, kotařyž waſ něbužo hufczej waſchogo pſchemoženja ſphytowaſch, ale bužo tež ſ tym ſpytowanim ten konz hužyniſch, až wŷ jo možoſcho pſcheniaſež (1. Cor. 10, 13). Waſcha kſchiza nedej niinerne warnowaſch; ta tužyža tých Jeſuſo-wyh huknikow warnowaſcho jano někotare dny, ga bu wona do wjaſela pſchehobroſchona. Tač uagočujo tež waſcha krotki zaſ warnujuza a lažka tužyža niinerne a bjes méri weliku kſchaſnoscj (2. Cor. 4, 17), a węzej wŷ tudy ſcherpiſcho, wetscha bužo waſcha pſchichodna kſchaſnoscj byſch. Sbožnyj jo togodla ten muž, kenz to ſpytowanje pſchescherpejo, dokulaž won, gaž jo hobtwaržony, tu kroun togo žywieńia bužo doſtanuſch, kotařuž ten knes jo ſlubiť tym, kenz jego lubuju (Sac. 1. 12).